Oponentský posudek na bakalářskou práci

Petra Slováka
Videoconferencing Environments:
How Close to Face-to-Face Can We Get?

Vedoucí práce: Mgr. Stanislav Ježek, PhD.

Práce napsaná v angličtině splňuje z řady úhlů pohledu očekávání kladená na typ závěrečné práce ve vysokoškolském studiu.
Autor i do tradičně teoretické (přehledové) části zahrnuje již přiblížení vlastní vykonané práce na daném poli (GColl description). Hlavně se ovšem soustředí na experiment, který představuje sám o sobě přínos do výzkumu této oblasti. Části bakalářské práce již byly nebo budou publikovány. V případě zahrnutí již publikovaných částí nejenže nemám námitek, ale takový postup (dospění k syntéze v podobě Bc práce) dosvědčuje autorův dlouhodobý zájem reálně již podpořený dílčími výstupy.

V teorii jsem se pozastavil jen nad častými odkazy na práci „Biocca et al.“, z níž autor čerpal i některé psychologicky relevantní tvrzení (např. strana 7). V případě některých pramenů jde pak o prameny patřící více do historie psychologie (Argyle z 60. a 70. let minulého století); zajímaly by mne výzkumy v této oblasti novějšího data. V obdobném typu prací by se slušelo využít více přímo prameny (např. Mehrabian). Celkově je však autorem vytčený zásadní koncept **sociální přítomnosti** probrán a popsán dobře, na jednoznačně dostačující odborné úrovni. Oceňuji také využití citace z Allporta (strana 22), kterou autor přesvědčivě dokládá, že jeho vykonaná práce patří do sociální psychologie.

Praktická část je zcela originální, dobře popsaná – krok za krokem. Kritického k ní nemám co říci. Bylo potěšením sledovat celý design od hypotéz o nestejně prožívané sociální přítomnosti a důvěře ve skupinách využívajících různá média (GColl, standardní video-konferenční prostředí a f2f aranžmá) – přes pilotní studii až ke stránkám věnovaným diskusi, uvědomovaným si limitům experimentu a návrhům na pokračování.

V praktické části zvláště oceňuji zodpovědné diskutování nad všemi stanovenými hypotézami – tedy strany 45 až 47. Možná bych u nepotvrzené H3 pro diskusi „otevřel“ ještě další možná vysvětlení (?)

Pociťovanou sociální přítomnost bylo (bylo by) možné zkoumat i na jednodušší situaci, než je situace s modifikovaným „vězňovým dilematem“. Takto strukturovaná situace sice přináší výhodu zkoumání důvěry – celý experiment však činí sofistikovanějším, možná až příliš (je to jen moje drobná pochybnost).

Celá vykonaná práce představuje především impulz k dalšímu bádání v této oblasti a může se stát citovaným pramenem pro další pokračovatele. Autor zcela osvědčil svou erudici a nepochybuji, že si práci obhájí.

Navrhuji hodnocení *A*.
Doc. PhDr. Zbyněk Vybíral, PhD.

V Brně dne 8. ledna 2009